

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

06 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Ion Guzun, Victor Boico,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, împotriva sentinței Judecătoriei Soroca din 10 septembrie 2020 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 iunie 2021, declarate de avocata Elena Vlas, în numele inculpatelor

Vrabie Marina xxxx;

Tverdohleb Natalia xxxx.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 30.05.2018 – 10.09.2020,
instanța de apel: 02.04.2021 – 22.06.2021,
instanța de recurs: 13.08.2021 – 06.10.2021.

Asupra recursurilor menționate, Colegiul Penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca din 10 septembrie 2020, Vrabie Marina a fost condamnată în baza art. 179 alin. (2) Cod penal la amendă în mărime de 550 unități convenționale, echivalentul a 27.500 lei.

Tverdohleb Natalia a fost condamnată în baza art. 179 alin. (2) Cod penal la amendă în mărime de 550 unități convenționale, echivalentul a 27.500 lei.

De la inculpate s-a încasat, solidar, în beneficiul statului cheltuieli de judecată în sumă de 320 lei.

2. Instanța de fond a constatat că, inculpata Vrabie Marina, la 30.09.2017, orele 19:20, de comun acord și în participație cu sora sa, Tverdohleb Natalia, acționând cu scop de răzbunare și aplicare a violenței pe fundalul relațiilor ostile existente, fără consimțământul proprietarului, încălcând conștient prevederile art. 29 din Constituția

Republicii Moldova, au pătruns în domiciliul Dilfuzei Sadîcova și anume în gospodăria acesteia, situată în s. Xxxx, r-nul Xxxx, iar la solicitările proprietarei Sadîcova D. de a părăsi gospodăria, Vrabie M. și Tverdohleb N. au refuzat și s-au împotrivit, iar în continuarea acțiunilor lor infracționale, au agresat-o fizic, în rezultatul cărui fapt, i-au fost cauzate vătămări corporale sub formă de excoriații pe frunte pe dreapta și în regiunea zigomatică pe dreapta și pleoapa de jos la ochiul drept, care potrivit raportului de expertiză judiciară nr. xxxx din 20.03.2018 se califică ca vătămare corporală neînsemnată.

Inculpata Tverdohleb Natalia, la 30.09.2017, orele 19:20, de comun acord și în participație cu sora sa, Vrabie Marina, acționând cu scop de răzbunare și aplicare a violenței pe fundalul relațiilor ostile existente, fără consimțământul proprietarului, încălcând conștient prevederile art. 29 din Constituția Republicii Moldova, au pătruns în domiciliul Dilfuzei Sadîcova și anume în gospodăria acesteia, situată în s. Xxxx, r-nul Xxxx, iar la solicitările proprietarei Sadîcova D. de a părăsi gospodăria, Vrabie M. și Tverdohleb N. au refuzat și s-au împotrivit, iar în continuarea acțiunilor lor infracționale, au agresat-o fizic, în rezultatul cărui fapt, i-au fost cauzate vătămări corporale sub formă de excoriații pe frunte pe dreapta și în regiunea zigomatică pe dreapta și pleoapa de jos la ochiul drept, care potrivit raportului de expertiză judiciară nr. xxxx din 20.03.2018 se califică ca vătămare corporală neînsemnată.

Instanța a reținut că inculpata Vrabie M. nu a recunoscut vina și a declarat că, Dilfuza a apucat-o de păr, toate acestea s-au petrecut în drum, deoarece în ogradă nu era posibil de intrat, deoarece avea un câine mare, legat în poartă. Când s-a început conflictul, era mare gălăgie și strigăte. A venit Sadîcov Ravsan, care a apucat-o de gât pe Natașa și a simțit din spate 2 lovituri în cap. Ravsan a împins-o, ea a căzut și s-a lovit în regiunea grâjei. Loviturile în cap au fost aplicate cu bățul, nu a văzut cine le-a aplicat. Când a căzut, a văzut cum Sadîcov Ravsan o trăgea pe Dilfuza în ogradă. Avea dureri mari în regiunea abdomenului, Sveta s-a speriat și a început să strige la Ravșan. Când Ravsan a lăsat-o pe Natalia, ele s-au ridicat și au plecat acasă. Ulterior a fost transportată la spital. Careva lovituri Dilfuzei nu i-a aplicat, ea doar a întrebat-o de ce s-a apropiat de copii și avea comportament agresiv.

Inculpata Tverdohleb N. nu a recunoscut vina și a declarat că, în timpul conflictului, nu a intrat în ogradă. Pe Sadîcova Dilfuza a strigat-o și ea a ieșit. I-a spus că o să declare la poliție despre faptul că s-a năpustit asupra copiilor ei. Marina a întrebat-o de ce a strigat la Nastea. Ca răspuns, din ogradă a aruncat cu cana în ea, a ieșit din drum și spunea cuvinte înjurioase.

Totodată, vinovăția inculpatelor este dovedită totalmente prin probele administrate.

Astfel, partea vătămată Sadîcova Dilfuza a declarat că, împreună cu inculpatele sunt în relații normale, sunt consăteni, iar la data de 30.09.2017, orele 20:00, se afla acasă, alimenta copilul său de 4 luni. Afară era întuneric, a auzit că o strigă cineva, însă câinile nu lătra și ea a ieșit pe pragul casei, iar în mână nu avea nimic. Distanța de la pragul casei până la poartă este mică, cum ar fi de la tribuna de la care depune declarații până la locul aflării instanței. A zărit în ograda ei pe inculpate și Tverdohleb N. a lovit-o în regiunea ochilor, iar Vrabie N. a apucat-o de păr. Și-a pierdut echilibrul și a căzut, au bătut-o până când mama ei a ieșit afară și le-a despărțit. Mama ei a văzut incidentul, l-a strigat la vecinul lor, Vetreniuc Victor, care a încercat să le despartă, el este alcoolic,

însă Vrabie M. l-a doborât la pământ. Nu li s-a întocmit proces-verbal pentru vătămare corporală. A auzit strigătele și fratele ei care se afla la lucru și a intervenit și el, ca să le despartă. Nu le-a permis să intre în ograda ei, ba din contra le-a solicitat să părăsească ograda, însă ele nu au ținut cont de faptul dat și strigau în adresa ei cuvinte necenzurate, reproșându-i că le-ar fi bătut copilul;

Martorul Sadîcova Liubovi a declarat că, Dilfuzei Sadîcova îi este fiică, iar cu inculpatele sunt consăteni, în relații normale până în momentul când a fost invitat polițistul de sector la copiii ei. Incidentul a avut loc la 30.09.2017, orele 20:00 împreună cu fiica Dilfuza și copilul acesteia se aflau în casă, iar la un moment dat au auzit că afară striga cineva. Afară era întuneric, Dilfuza a ieșit pe pragul casei ca să vadă cine strigă, iar ea a rămas cu copilul Dilfuzei în casă. Dilfuza nu avea nimic în mână. La un moment dat, a auzit iarăși strigăte, a lăsat copilul în casă și ieșind afară, a văzut-o pe Dilfuza la pământ, iar Tverdohleb N. și Vrabie M. o sugrumau. Ele erau la pragul casei. Distanța de la prag până la poarta curții lor este de 6 metri. A încercat să le despartă, apucând-o pe Vrabie M., a încercat să o împingă, însă a fost apucată de păr și lovită cu pumnul în spate, a vrut s-o împingă după poartă, însă a văzut că Dilfuza este atacată de Vrabie M. A strigat să vină cineva s-o ajute și a intervenit Vetreniuc Victor, care în acel moment mergea pe drum și care a apucat-o pe Vrabie M., însă ea l-a împins și el a căzut. El s-a ridicat și a spus că nu se mai implică în conflictul lor. Ea a continuat să ceară ajutor pentru că Tverdohleb N. și Vrabie M. nu doreau să plece, le-a implorat cu lacrimi în ochi să plece, însă ele refuzau și în acel moment au ieșit afară copiii Dilfuzei, plângând. Ele au început să o amenințe, i-au cerut bani, ea însă a refuzat să le dea. Vrabie M. i-a reproșat că din cauza ei nu poate munci în or. Moscova pentru că a chemat poliția când fiica ei, Anastasia fugea de acasă pentru că era bătută de buneii, de tată și 3-4 zile nu revenea acasă;

Martorul Sadîcov Ruslan a declarat că, în luna octombrie 2017 se afla la stână. Pe la orele 20:00, un lucrător i-a comunicat precum că în gospodăria mamei sale se aude gălăgie și el a fugit spre casă. Astfel, ajungând acasă în gospodărie, lângă pragul casei, se afla Natalia și Marina care o maltratau pe sora sa, Dilfuza. Văzând toate cele întâmplate, ultimul a încercat să le despartă însă, Vrabie N. l-a numit cu cuvinte necenzurate. În acel timp, acasă se mai afla mama și copilul cel mic al surorii sale, Dilfuza și vecinul Vetreniuc Victor, care a încercat și el să le despartă, însă fără nici un succes. În gospodărie, lângă prag se afla Marina și Natalia. Distanța de la prag până la porțiță este aproximativ 30 m. Astfel, sora, cât și mama le-au solicitat Tverdohleb N. și Vrabie M. să părăsească gospodăria acestora, însă până la urmă le-a reușit să le scoată din ogradă. Apoi a văzut că pe fața Dilfuzei erau zgârieturi;

Martorul Vetreniuc Victor a declarat că, la data de 30, luna nu ține minte, în s. Xxxx, probabil cu 2 ani în urmă, aproximativ orele 21:00 seara, era întuneric, din ogradă sa a auzit strigăte în timp ce mergea la fântână după apă, a ieșit vecina. Strigăte se auzeau în ogradă, era Natașa și Marina, lângă pagul casei, Sadîcova Dilfuza și mama ei și ele se certau, pe urmă au început să se îmbrâncească, a împins-o pe Dilfuza cu mama ei, pe Marina și Natalia după poartă, acolo și a început bătaia lângă poartă. Natașa era cu fiica, când împreună cu Dilfuza au început să bată. Fiica stătea în fața Nataliei, el le-a despărțit, ca să nu fie lovită fetița. Pe urmă strigătele erau și mai mari și a venit fratele Dilfuzei, el au început să le desparte din bătaie.

Vinovăția inculpatelor se mai confirmă prin:

raportul de expertiză judiciară nr. xxxx din 20 martie 2018, prin care la Sadîcova Dilfuza s-au constatat următoarele leziuni corporale: excoriații pe frunte pe dreapta și în regiunea zigomatică pe dreapta și pleoapa de jos la ochiul drept-care au fost produse prin mecanism de fricțiune cu obiect contondent cu suprafața limitată (posibil unghii), care se califică ca vătămări corporale neînsemnate;

procesul-verbal de confruntare din 13.04.2018, efectuată între partea vătămată Sadîcova Difuza și bănuita Vrabie Marina;

procesul-verbal de confruntare din 13.04.2018, efectuată între partea vătămată Sadîcova Difuza și bănuita Tverdohleb Natalia;

procesul-verbal de confruntare din 25.04.2018, efectuat între martorul Vetreniuc Victor și bănuita Vrabie Marina;

procesul-verbal de confruntare din 25.04.2018, efectuat între martorul Vetreniuc Victor și bănuita Tverdohleb Natalia.

Astfel, faptele constatate au demonstrat că la caz a existat pătrunderea ilegală în domiciliul persoanei fără consimțământul acesteia, precum și refuzul de a-l părăsi la cererea ei, săvârșite cu aplicarea violenței.

În ședința de judecată, ambele inculpate au recunoscut faptul că între ele și partea vătămată a avut loc un conflict și care s-a petrecut la locuința Dilfuzei Sadîcova. Totodată și martorii audiați în cadrul ședinței de judecată au arătat direct că între Sadîcova Difuza, Vrabie Marina și Tverdohleb Natalia a avut loc o confruntare fizică, însoțită cu numirea de cuvinte înjurioase.

Prin urmare, este nefondat argumentul inculpatelor precum că nu au comis infracțiunea incriminată, fiind o versiune de apărare și care este combătut prin materialele dosarului acumulate și administrate în ședința de judecată.

Este neîntemeiat și argumentul părții apărării, precum că conflictul nu a avut loc în gospodăria părții vătămate și s-a petrecut strict înafara ogrăzii ca deja un argument invocat după cercetarea tuturor circumstanțelor.

La fel, este nefondat și argumentul apărării precum că în urma conflictului nu au fost aplicate careva lovituri a inculpatelor față de partea vătămată. Ori potrivit raportului de expertiză judiciară nr. xxxx din 20 martie 2018, la Sadîcova Difuza s-au constatat următoarele leziuni corporale: excoriații pe frunte pe dreapta și în regiunea zigomatică pe dreapta și pleoapa de jos la ochiul drept-care au fost produse prin mecanism de fricțiune cu obiect contondent cu suprafața limitată (posibil unghii), care se califică ca vătămări corporale neînsemnate.

Astfel, acțiunile inculpatelor urmează a fi încadrate în baza art. 179 alin. (2) Cod penal, ca violarea de domiciliu, adică pătrunderea ilegală în domiciliul persoanei fără consimțământul acesteia, precum și refuzul de a-l părăsi la cererea ei, săvârșite cu aplicarea violenței, care se pedepsește cu amendă în mărime de la 550 la 950 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 140 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 3 ani.

3. Avocatul Alexandru Lungu a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatele să fie achitate.

Apelantul a invocat că în acțiunile lor nu există faptul infracțiunii incriminate, prevăzute de art. 179 alin. (2) Cod penal.

S-au constatat mai multe inexactități între declarațiile părții vătămate și ale martorilor.

Acest fapt urma să fie apreciat de către instanță, cu atât mai mult că toate aceste inexactități coraborate cu alte probe administrate în prezenta cauză penală au confirmat faptul că în acțiunile inculpatelor nu există faptul infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (2) Cod penal.

Pentru maltratarea inculpatelor au fost aplicate sancțiuni contravenționale sub formă de amendă părții vătămate Sadîcova Dilfuza și martorului Sadîcov Raușan în temeiul art. 78 alin. (2) Cod contravențional, prin ordonanța procurorului din 18.01.2018, care a rămas definitivă deoarece nu a fost contestată de contravenienți.

3.1. A declarat apel și inculpata Tverdohleb Natalia, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitată.

Apelanta a indicat că, este nevinovată și în acțiunile sale nu există fapta infracțiunii prevăzută de art. 179 alin. (2) Cod penal.

3.2. Inculpata Vrabie Marina, la fel a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitată.

Apelanta a invocat că, este nevinovată și în acțiunile sale nu există fapta infracțiunii prevăzută de art. 179 alin. (2) Cod penal.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 iunie 2021, apelurile au fost respinse, ca nefondate.

Instanța de apel a statuat că instanța de fond, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a verificat complet sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatelor, care s-a confirmat prin probele acumulate pe dosar, cercetate în instanța de fond și de apel, acțiunile inculpatelor fiind corect calificate de către instanța de fond după indicii art. 179 alin. (2) Cod penal, ca violarea de domiciliu, adică pătrunderea ilegală în domiciliul persoanei fără consimțământul acesteia, precum și refuzul de a-l părăsi la cererea ei, săvârșite cu aplicarea violenței.

Declarațiile inculpatelor au fost verificate de către instanță în raport cu alte probe, care după conținutul lor probant au prevalat asupra declarațiilor lor, de aceea instanța just a pus la baza sentinței de condamnare anume aceste probe.

În acest sens, instanța de fond întemeiat a bazat sentința de condamnare de rând cu declarațiile părții vătămate Sadîcova Dilfuza, martorilor Sadîcov Raușan, Vitriniuc Victor, Sadîcova Liubovi și pe cumulul probelor scrise, și anume:

raportul de expertiză judiciară nr. xxxx din 20.03.2018, prin care la Sadîcova Dilfuza s-au constatat următoarele leziuni corporale: excoriații pe frunte pe dreapta și în regiunea zigomatică pe dreapta și pleoapa de jos la ochiul drept, care au fost produse prin mecanism de fricțiune cu obiect contondent cu suprafața limitată (posibil unghii), posibil în timpul și circumstanțele indicate și care se califică ca vătămări corporale neînsemnate;

procesul-verbal de confruntare între partea vătămată Sadîcova Dilfuza și Vrabie Marina din 13.04.2018;

procesul-verbal de confruntare între Sadîcova Dilfuza și Tverdohleb Natalia din 13.04.2018;

procesul-verbal de confruntare între Vetriniuc Victor și Vrabie Marina din 25.04.2018;

procesul-verbal de confruntare între Vetriniuc Victor și Tverdohleb Natalia din

25.04.2018.

Probele enunțate incontestabil au demonstrat vinovăția inculpatelor și acestea au fost prezentate de partea acuzării în cadrul ședinței instanței de apel în respingerea argumentelor din apelurile inculpatelor și cel al avocatului Lungu Alexandru.

Argumentele invocate în apelurile declarate privind lipsa faptului infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (2) Cod penal sunt contradictorii circumstanțelor și împrejurărilor de fapt stabilite de către instanța de fond și cea de apel, pe parcursul judecării cauzei.

Atât în ședința instanței de fond, cât și a instanței de apel s-a dovedit cu certitudine că, inculpatele au pătruns în domiciliul Dilfuzei Sadîcova și la solicitările ultimei de a părăsi gospodăria, ele au refuzat și s-au împotrivit, iar în continuarea acțiunilor lor infracționale, au agresat-o fizic, în rezultatul cărui fapt i-au fost cauzate vătămări corporale sub formă de excoriații pe frunte pe dreapta și în regiunea zigomatică pe dreapta și pleopa de jos la ochiul drept, care potrivit raportului de expertiză judiciară nr. xxxx din 20.03.2018 se califică ca vătămare corporală neînsemnată, ce a denotat faptul că inculpatele au acționat cu intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor lor, prevăzând urmările prejudiciabile și au dorit în mod conștient survenirea acestor urmări.

Afirmațiile inculpatelor privind negarea totală a vinei referitor la violarea de domiciliu, instanța le-a apreciat ca o tendință de apărare pentru a evita răspunderea penală.

5. Avocata Elena Vlas a declarat recurs ordinar în numele inculpatei Tverdohleb Natalia, în care solicită *casarea deciziei instanței de apel* și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care ultima să fie achitată.

Recurenta a indicat că instanțele nu au ținut cont de faptul că conflictul dintre inculpate și partea vătămată a avut loc la 30.09.2017, însă denunțul cu privire la săvârșirea infracțiunii a fost făcut de către șeful de post Mangos Andrei abia la 25.10.2019, iar partea vătămată a depus plângere la 26.10.2017, peste o lună după incident.

La acel moment, Sadîcova Dilfuza era deja învinuită privind acțiunile ilegale întreprinse împotriva inculpatelor, care au apelat la poliție imediat după producerea incidentului la data de 30.09.2017, orele 20:10, fapt probat prin raportul eliberat de Inspectoratul de Poliție Xxxx.

În declarațiile părții vătămate și a martorilor acuzării sunt foarte multe neclarități, de mai mult timp sunt în relații ostile, deci nu sunt cointeresați în aflarea adevărului.

Atât partea vătămată, cât și martorii acuzării au susținut că inculpatele n-au fost lovite, ceea ce intră în contradicție cu declarațiile inculpatelor și raportul de expertiză extrajudiciară nr. xxxx din 03.10.2017, raportul de constatare nr. 139/S din 16.10.2017, prin care s-a confirmat că inculpatele au primit vătămări corporale.

Pentru faptele ilegale întreprinse față de inculpate, partea vătămată Sadîcova D. și martorul Sadîcov Raușan, în temeiul art. 78 alin. (2) Cod contravențional au fost sancționați cu amendă.

Instanțele nu au apreciat la justa valoare declarațiile martorului Tvedohleb S., care a confirmat că conflictul a avut loc în drum și nu în gospodăria D. Sadîcova și că inculpatele au fost bătute de partea vătămată.

Instanța de apel a respins demersul apărării de audiere suplimentară a inculpatelor și a martorului minor Tverdohleb Svetlana, ceea ce este o încălcare a dreptului la apărare.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) CPP.

5.1. A declarat recurs ordinar avocata Elena Vlas și în numele inculpatei Vrabie Marina, în care solicită *casarea deciziei instanței de apel* și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care ultima să fie achitată.

Recurenta a indicat că instanțele nu au luat în vedere faptul că conflictul dintre inculpate și partea vătămată a avut loc la 30.09.2017, însă denunțul cu privire la săvârșirea infracțiunii a fost făcut de către șeful de post Mangos Andrei abia la 25.10.2019, iar partea vătămată a depus plângere la 26.10.2017, peste o lună după incident.

La acel moment, Sadîcova Dilfuza era deja învinuită privind acțiunile ilegale întreprinse împotriva inculpatelor, care au apelat la poliție imediat după producerea incidentului la 30.09.2017, orele 20:10, fapt probat prin raportul eliberat de Inspectoratul de Politie Xxxx.

În declarațiile părții vătămate și a martorilor acuzării sunt foarte multe neclarități, de mai mult timp sunt în relații ostile, deci nu sunt cointeresați în aflarea adevărului.

Atât partea vătămată, cât și martorii acuzării au susținut că inculpatele n-au fost lovite, ceea ce intră în contradicție cu declarațiile inculpatelor și raportul de expertiză extrajudiciară nr. xxxx din 03.10.2017 și raportul de constatare nr. 139/S din 16.10.2017, prin care s-a confirmat că inculpatele au primit vătămări corporale.

Pentru faptele ilegale întreprinse față de inculpate, partea vătămată Sadîcova D. și martorul Sadîcov Raușan, în temeiul art. 78 alin. (2) Cod contravențional au fost sancționați cu amendă.

Instanțele nu au apreciat la justa valoare declarațiile martorului Tvedohleb S., care a confirmat că conflictul a avut loc în drum și nu în gospodăria D. Sadîcova și că Tvedohleb Natalia și Vrabie Marina au fost bătute de partea vătămată.

Instanța de apel a respins demersul apărării de audiere suplimentară a inculpatelor și a martorului minor Tverdohleb Svetlana, ceea ce este o încălcare a dreptului la apărare.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) CPP.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul Penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens. Conform art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea

eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora.

Ori, recursurile avocatei sunt fondate în drept pe art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care prevede următoarele temeuri - hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței (*pct. 5., 5.1. din decizie*).

Totodată, în recursurile respective, în pofida prevederilor enunțate, nu este specificat, în raport cu împrejurările precise, relevate în descriptivul hotărârilor atacate, care ar fi esența și erorile concrete de drept a circumstanțelor că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, că acesta ar fi expus neclar, că instanța a admis o eroare gravă de fapt, dar raportată la exigențele art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, care i-ar fi afectat soluția, fiind omisă în totalitate și argumentarea ilegalității hotărârilor atacate în acest sens (*pct. 5., 5.1. din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursurile nu întrunesc condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursurile ordinare ale avocatei cu circumstanțe în fapt și în drept, care le-ar justifica, și să se expună, apoi, asupra unor temeuri neargumentate legal de recurenți.

Ori, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Totodată, potrivit art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursurile ordinare, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5., 5.1. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2., 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel, legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, privind faptele incriminate inculpatelor, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și a prescripțiilor de drept material, în baza probelor administrate, inclusiv declarațiile părții vătămate Sadîcova D., martorilor Sadîcov R., Vetriniuc V. și Sadîcova L., raportul de expertiză judiciară nr. xxxx din 20.03.2018, prin care la Sadîcova Dilfuza s-au constatat excoriații pe frunte pe dreapta și în regiunea zigomatică pe dreapta și pleoapa de jos la ochiul drept, care au fost produse prin mecanism de fricțiune cu obiect contondent cu

suprafața limitată (posibil unghii), posibil în timpul și circumstanțele indicate și care se califică ca vătămări corporale neînsemnate, procesul-verbal de confruntare între partea vătămată și Vrabie M. din 13.04.2018, procesul-verbal de confruntare între Sadîcova D. și Tverdohleb N. din 13.04.2018, procesul-verbal de confruntare între Vetriniuc V. și Vrabie M. din 25.04.2018, procesul-verbal de confruntare între Vetreniuc V. și Tverdohleb N. din 25.04.2018, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanțele indicând detaliat motivele pentru care au respins versiunile și dovezile apărării, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile de pe rol, probele administrate pe caz demonstrând elocvent prezența în acțiunile inculpatelor a elementelor prevăzute de art. 179 alin. (2) Cod penal.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CtEDO impune în sarcina instanței, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora, iar obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CoEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, recursurile declarate, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5., 5.1. din prezenta decizie, sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanța de fond și de apel au apreciat circumstanțele și probele cauzei (*pct. 5., 5.1. din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 101 alin. (2) și (3), 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursurile ordinare, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursuri au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2.- 5.1. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Totodată, argumentele recurenței că: „*Instanța de apel a respins demersul apărării de audiere suplimentară a inculpatelor și a martorului minor Tverdohleb Svetlana, ceea ce este o încălcare a dreptului la apărare*”, sunt nefondate, deoarece din procesul-verbal al ședinței instanței de apel nu rezultă că apărarea a formulat asemenea demers, care urma să fie motivat și conform prevederilor din art. 414 alin. (3), Cod de procedură penală, asupra respectivului proces-verbal nefiind aduse obiecții în ordinea prescrisă la art. 336 alin. (1), (6) și (7) Cod de procedură penală (pct. 5., 5.1. din decizie).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurenți, că hotărârile atacate cuprind motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, și că recursurile ordinare sunt vădit neîntemeiate.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce sunt vădit neîntemeiate, recursurile de pe rol urmează a fi declarate inadmisibile.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocata Elena Vlas împotriva sentinței Judecătoria Soroca din 10 septembrie 2020 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 iunie 2021, în privința inculpatelor Vrabie Marina xxxx și Tverdohleb Natalia xxxx, pe motiv că sunt vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 05 noiembrie 2021.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Ion Guzun

Victor Boico

